

AINA MOLL

COMPARTIR LA RIQUESA

He llegit amb trista sorpresa l'article de Jaume Sobrequés *Els catalans som més rics* («Diari de Barcelona», 3-VII-1992). Ja estem acostumats que gent del centre que es declara amiga dels catalans faci l'elogi de la riquesa que representa per a nosaltres el bilingüisme, sense poder evitar que la part principal del seu comentari s'adreci a convèncer-nos de la importància de mantenir l'*idioma comú*. Però no hauria esperat mai de Jaume Sobrequés les afirmacions que fa en aquell article.

Ell sap molt bé que «la instauració d'un règim democràtic que garanteix l'ús de la llengua catalana no ja només en pla d'igualtat, sinó àdhuc de preeminència», és insuficient perquè tal garantia sigui efectiva: que calen canvis de situacions, d'actituds i de mentalitat que som molt lluny d'haver aconseguit. Per això, la seva afirmació que «el castellà», que ja no és una llengua opressora perquè tothom té drèt a viure en català, *ha de ser mimat per les institucions públiques* té tot l'aire d'un sarcasme. I que el govern català l'ha menystingut i «cal una rectificació urgent d'aquesta mala política cultural» m'ha deixat estupefacta.

És ver que el bilingüisme és una riquesa per als catalans. Però a condició que ho sigui per a *tots* els catalans, i que es garanteixi el caràcter del català com a *única llengua pròpia de Catalunya*. La riquesa dels catalans consisteix a tenir una llengua que és patrimoni exclusiu seu (i per tant és seva la responsabilitat de salvaguardar-la per al futur i d'oferir-la als altres pobles) i a compartir-ne una altra que té amplíssims territoris propis i molts de milions de parlants que n'asseguren la supervivència.

Ara tots els catalans saben castellà i no tots saben català. La missió del govern és, per tant, procurar que tots siguin igualment *rics* lingüísticament, i capaços de fer en català la seva aportació cultural. D'altra banda cal fer entendre al govern de l'estat que per reparar els danys de la llarga etapa de monolingüisme castellà no n'hi ha prou amb un canvi de marc legal; que cal un tractament de discriminació positiva de les llengües abans oprimites, i que ha de prendre mesures urgents en aquest sentit.

[12-VII-1992]

Dies ' O' un temp, d' un país ...